

Серія «Літературна Київщина»

Володимир БУБИР

ЖОВТОЛИСТІ КАРУСЕЛІ

Поезія

Київ
Видавництво Ліра-К
2020

УДК 821.161
Б90

Серія «Літературна Київщина»

Б90 Бубир В.

Жовтолисті каруселі : поезія. Київ : Видавництво Ліра-К, 2020. 108 с.

ISBN 978-617-7844-85-2

Володимир Бубир – поет, прозаїк, член НСПУ, в.о. голови Київської обласної організації НСПУ, член літературного об'єднання НСПУ «Радосинь», автор книг «Заворожка», «Хитра хмарка», «Легенди і казки «Кастеля», «Кленові журавлі», «Київські акварелі».

Шоста книга автора «Жовтолисті каруселі» – це і громадянська лірика («Іде війна»), і філософська («Осанна вишні»), пейзажна та інтимна («Жовтолисті каруселі»), кращі вірші з попередніх видань («Із пам'ятного»), і фрагменти біографічних спогадів («Озираючись на пройдене»). Усі ці розділи об'єднані світлом душі автора в єдиний потік роздумів про збереження доброти, любові, моральних цінностей, тривогою за наше сьогодення та майбутнє.

Книга розрахована на широке коло читачів.

ISBN 978-617-7844-85-2

© Бубир В., 2020
© Нечай Н.В., худ. оформл., 2020
© Видавництво Ліра-К, 2020

ЗМІСТ

ІДЕ ВІЙНА

Іде війна.....	4
А сніг іде	5
В Києві так мало України.....	6
Бандерівка зеленого спецназу.....	7
Ми нижчаєм?	8
Холодомор	9
Веснянозим'я	10
Країна Навпаки.....	11
Тінь	12
Журавлі	13
На острові «Город»	14
Чахликова смерть	15
Тіні	16
Вірші –душі.....	17
Ліхтарі	18
Стриножений	19
Розпечений «рай».....	20
Вигнанець.....	21
Де вічно квітнуть вишні	22

ОСАННА ВИШНІ

У пелені дощу	24
Акація	25

На горіховому човні.....	26
Дощ і колядка	27
Ромашки	28
Месія.....	29
В саду Дмитра.....	30
Хата.....	31
Маревний спогад	32
Глечик.....	34
Небо цвіло	35
Коні дощу	36
Аванс	37
Чекання.....	38
«Чи тінь, чи просто сновидіння...»	39
Собори дерев	39
Мить самоти.....	40
Черепашки.....	41
Святошинський вальс	42
Дмитрівка	44
Я – квітка.....	45
Осанна вишні	46

ЖОВТОЛИСТІ КАРУСЕЛІ

Ясен	48
Жовтолисті каруселі	49
Осіння сивина	50
Невід	50
Горіхи в колушках	51
Сумирники	51

Акорди осені	52
Химерний листопад	52
Осінній біль.....	53
Спомин	54
Осінній дощ	54
На березі осені	55
Жариночки із неба.....	55
Пастелі осені	56
Пізньої осені свято	56
Віршів течія	57
Сніг із хризантем.....	58
«На душі задощило...»	58
Накрапає дощик.....	59
Грудневе місто.....	60
Смуток.....	60
Безмежна осінь	61
Вночі.....	62
Мости із райдуг	63
Під ліхтарями.....	64
У царстві білих див	65
Пада сніг.....	66
«Ідуть дерева...».....	66
Навшпиньках	67
Непрохана зима	68
День на прив'язі	69
Білопінні вечори	70
Бузкова заметіль	71
Весняні грози	72

Дощів нема.....	72
Травиний вальс.....	73
Чуттєвий зорепад.....	74
Ідуть дощі.....	75
На баштані.....	76
Ти відчиняєш небо.....	77
Чотири смутки.....	78

ІЗ ПАМ'ЯТНОГО

Слова.....	80
Старі ліси мене перемовчали.....	81
Кленові журавлі.....	82
Учителям.....	83
Дуби.....	84
Уже й село засвічує вогні.....	84
Борги.....	85
Рання осінь.....	86
Поезія – модель життя.....	87
Дощовий вечір.....	88
Дощ на Трійцю.....	89
Прощальний вальс.....	90
Вечірня колісанка.....	91
Передчуття.....	92
«У осені свої лики...».....	93
Озираючись на пройдене.....	94

ІДЕ ВІЙНА

Іде війна

Це олігархи грають у війну,
Не їхні діти гинуть на Донбасі,
То не для них, бо стережуть казну,
Узявши напрокат партійні яси.

Іде війна, не їхня то війна:
Рідня в Москві – і гроші у Росії.
Душа і та, зросійщена до дна,
Давно себе і Путіна леліє.

Усі телеекрани голубі
Захмарили російські сарафани,
А десь в Донецьку – новорічний бій
І рани в душах, і у грудях рани.

Чий то діти плинуть до могил,
Мов журавлі, курличучи журливо?
На вічний спомин їм штабні боги
Готують спішно іловайське мливо.

Та гідний присуд буде тим і тим:
Одним – ганьба, а іншим – вічна слава.
Їх поведуть калинові мости
В майбутньому на батьківські отави.

А сніг іде

А сніг іде, весну мурує білим,
Бруньки зелені в шуби одяглись.
Вони ще вчора з холоду тремтіли,
А вже сьогодні мають срібний блиск.

Немов панянки, тільки не торкайте,
Бо все ошатне марево спаде.
Ще кілька днів – і зникне біла вата,
Яка буває схожа на людей.

Ні думки, ані руху – сонно й тихо,
Загине все, і стане сірим день,
А ми в задумі: звідки східне лихо,
Де «вата» із триколом іде.

Та все одно на Заході й на Сході
Зелений вибух змінить білий сад,
Яким буває й гради хороводять...
Болюча, але Божа то роса –

Льодяники з далекого дитинства,
Розтерзані городи, і вже ми
Дивуємось, як вижило те листя –
І це постане з білої зими.

В Києві так мало України

В Києві так мало України,
Зайди пишуть вірші і пісні,
Тільки небо рідне сумно-сине
Журно усміхається мені.

Скільки їх, зросійщених манкуртів,
Тут шанують мову не свою.
Від задух свинцевої отрути
Вже й калина стала сивою.

Від задух пилючного бездушся,
Акання імперського на «біс»,
То із площі вождик незворушний
Цю чуму непрохану заніс.